

▣ Академик и писац Душан Ковачевић оценио је да је домаћа политичка сцена већ више од десет година „исто“ и објаснио да „имамо једну партију која влада и која је организована као војна формација“.

Поручио је опозицији да треба да стане иза једног човека. „На челу те партије је генерал и као у војсци наређује ‘мирно’ и ‘вољно’, то су две основне наредбе. Потчињени безусловно и беспоговорно морају да се понашају у складу с наредбом. И то је доведено скоро до савршенства“, рекао је Ковачевић у интервјуу за недељник НИН.

Према његовим речима, „супротстављени тој добро организованој партији су људи из десет, петнаест удружења и странака које подсећају на разред у средњој школи који вређа наставника, а овај их онда за казну обори на поправни“.

„Хоћу да кажем... На почетку деведесетих је исто било десетак важнијих опозиционих

странака које су се на крају свеле на две утицајне, на ДС и ДСС. И на два човека: Зорана Ћинђића и Војислава Коштуницу. И када је требало да се изађе на мегдан Милошевићу, одлучено је да то буде Коштуница. Зоран је био оцрњен. Неправедно и нетачно, али оцрњен. Дакле, народ хоће једног моћног човека, од Карађорђа до Вучића“, поручио је Ковачевић.

Додао је да, „јесу кроз историју многе вође страдавале, но да не отварамо ту тему, али мора да се појави личност у коју се народ заљуби“.

„Колективно руководство је добро само за кућни савет, а и то је питање. У сваком случају, озбиљни људи из опозиције треба да стану иза једног човека, једног имена, има ту паметних људи, треба да имају план, програм, стратегију... Ако пред изборе педесет одсто опозиције бирачком телу каже 'немојте да изађете на изборе', а педесет одсто каже 'ма, ипак изађите', та утакмица је унапред изгубљена и није крив клизав терен после кише или евентуално пијани судија“, констатовао је Ковачевић.

На питање о литијуму, он је одговорио да је за литијум сазнао кад је све то кренуло, „нисам ни знао за то чудо“.

„Мој став је: ако постоји један одсто вероватноће за загађења каква гледамо у документарним филмовима о разним местима на планети где се рударило – то не сме да се ради. Бити богат и болестан је тужно, боље здрав и нормалан. Литијум јесте најактуелнија тема и у вези с тим је недвосмислено велика већина против. Мој једини здраворазумски резон је – расправа: озбиљна, темељна, научна... У овој земљи, убеђен сам, има људи који ће стручно и одговорно рећи шта да се ради. Вишак емоција је добар само за кафану, уз добру музику“, оценио је Ковачевић.

Према његовим речима, „довољно је да двадесетак озбиљних људи од ауторитета каже 'не', и неће бити“.

„Шта је све држава покушавала па није успела. То је ујединило опозицију. Додуше, кратко па нестане. Убеђен сам да ће власт, ако јој то буде услов опстанка, одустати. Литијум је литијум, а власт је власт. Наћи ћемо ми ускоро нешто ново па ћемо да се поделимо и посвађамо као људи. И побијемо ако треба, јер је такав ред“, навео је

Ковачевић у свом стилу.

Одговарајући на питање о враћању војног рока, он је најпре подсетио на своје године, а затим позвао да се за то питају млађи.

„Што се мене тиче, војни рок није требало ни да се укида. Као млад имао сам могућност да се ослободим војске из озбиљних здравствених разлога. Један паметан човек ми је рекао ‘иди, па ако треба, повући ћеш се’. Остао сам цео војни рок, годину дана, и то је период у коме сам упознао другу страну нашег живота, упознао људе различитих начина живљења, мишљења, правила...“, објаснио је Ковачевић.

(Бета)